

spraw wewnętrznych. Nadzór nad przekazywaniem majątku byłych zakładowych organizacji związkowych, które działały w tych jednostkach, sprawują właściwe organy nadrzędne.

§ 6. Przepisy dotyczące wojewodów stosuje się również do prezydentów miast będących organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 7. Majątek byłych zakładowych organizacji związkowych nie przejęty przez związki zawodowe do dnia

31 grudnia 1983 r. obejmuje w zarząd Komisja do Spraw Zarządu Majątkiem Związków Zawodowych, powołana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 1982 r. w sprawie tymczasowego zarządu majątkiem byłych związków zawodowych (Dz. U. Nr 34, poz. 226).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

2

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy.

Na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280) i art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składkę na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy ustala się w wysokości 43% wynagrodzenia określonego jako podstawa wymiaru tych składek w trybie przewidzianym w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280).

§ 2. Od wynagrodzeń pracowników, o których mowa w § 1, nie pobiera się składki na cele emerytalne.

§ 3. Ze składki na ubezpieczenie społeczne, opłacanej w wysokości określonej w § 1, przeznaczają się dodatkowo na dochód funduszu emerytalnego — poza częścią określoną w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) — 19,5% podstawy wymiaru tej składki, a więc łącznie 28% podstawy wymiaru składki.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Dz. U. Nr 25, poz. 178).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

3

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad i trybu obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej w 1983 r.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy budżetowej na rok 1983 z dnia 29 grudnia 1982 r. (Dz. U. Nr 44, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach państwowych, organizacjach spółdzielczych, organizacjach społecznych prowadzących działalność gospodarczą oraz spółkach tworzonych przez te jednostki organizacyjne, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, zwiększających produkcję sprzedaną w stosunku do roku 1982 ustala się określony w procentach wskaźnik wolnego od obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej przyrostu kwoty wynagrodzeń — jako iloczyn tempa wzrostu (w %) produkcji sprzedanej i współczynnika korygującego 0,5.

2. W przedsiębiorstwach, w których wystąpi spadek produkcji sprzedanej, przyrost wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1, oblicza się w stosunku do kwoty wynagrodzeń wypłaconych w 1982 r., skorygowanej iloczynem tempa spadku produkcji sprzedanej i współczynnika korygującego 0,5.

§ 2. 1. Miernikiem produkcji sprzedanej, o której mowa w § 1, jest produkcja sprzedana netto, obliczana w

przedsiębiorstwie jako różnica między wartością sprzedaży w cenach realizacji a kosztami materialnymi bez amortyzacji, z uwzględnieniem zmian cen.

2. W jednostkach gospodarczych wytwarzających wyroby jednorodnej produkcji sprzedana może być obliczana w wyrażeniu naturalnym (tony, metry itd.).

3. Miernikiem produkcji sprzedanej może być również produkcja sprzedana w cenach zbytu lub w cenach realizacji, z uwzględnieniem zmian cen.

4. Decyzję o zastosowaniu zamiast miernika, o którym mowa w ust. 1, jednego z mierników wymienionych w ust. 2 i 3 może podjąć w dostosowaniu do specyfiki przedsiębiorstw danej branży organ założycielski w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, działającym w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. W odniesieniu do przedsiębiorstw, dla których organem założycielskim jest wojewoda, organ założycielski uzgodni tę decyzję także z właściwym ministrem. Decyzja o zastosowaniu odmiennego miernika powinna być podjęta w terminie do dnia 31 stycznia 1983 r. Przyjęty miernik obowiązuje w ciągu całego roku.

5. Szczegółowe zasady obliczania produkcji sprzedanej netto, o której mowa w ust. 1, oraz produkcji sprzedanej w cenach zbytu lub w cenach realizacji, o której mowa w ust. 3, określi Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrami Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Finansów w uzasadnionych wypadkach może:

- 1) podwyższyć współczynnik korygujący, o którym mowa w § 1, nie więcej jednak niż do 0,8,
- 2) zamiast obciążenia przyrostu kwoty wynagrodzeń wprowadzić obciążenie środków wydatkowanych na przyrost przeciętnych wynagrodzeń; w takim wypadku wskaźnik przyrostu, wolnego od obciążeń ustala się w zależności od wzrostu wydajności pracy, skorygowanego współczynnikiem, o którym mowa w § 1; miernik wydajności pracy jest określany na zasadach analogicznych jak miernik produkcji sprzedanej,
- 3) ustalić dodatkowo kwotę wolnego od obciążeń przyrostu wynagrodzeń.

§ 4. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić — na wniosek organu założycielskiego — inne niż ustalone w § 1 zasady określania wskaźnika wolnego od obciążeń przyrostu wynagrodzeń oraz dokonywania wpłat obciążeń dla:

- 1) państwowych przedsiębiorstw przemysłu wydobywczego oraz energetyki i gazownictwa,
- 2) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”,

- 3) przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 4) państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej oraz państwowych gospodarstw rolnych,
- 5) przedsiębiorstw państwowych utworzonych na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494, z 1950 r. Nr 49, poz. 448, z 1971 r. Nr 27, poz. 249, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1982 r. Nr 7, poz. 54),
- 6) przedsiębiorstw handlu wewnętrznego i zagranicznego,
- 7) przedsiębiorstw żeglugi morskiej i przedsiębiorstw połowowych rybołówstwa morskiego,
- 8) przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 9) przedsiębiorstw artystycznych i widowiskowych.

§ 5. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów określi składniki wynagrodzeń podlegające wyłączeniu z podstawy obciążenia oraz szczegółowe zasady obliczania przyrostu wynagrodzeń, kwot obciążeń i wpłat tych obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, będący dysponentem Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, przekazuje do budżetu Państwa co kwartał bieżące nadwyżki dochodów nad wydatkami, kierując się zatwierdzonym planem dochodów i wydatków funduszu na 1983 r. oraz przebiegiem jego realizacji.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

4

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad udzielania kredytu bankowego na cele mieszkaniowe.

Na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) i w związku z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Banki udzielają spółdzielniom mieszkaniowym kredytu do wysokości pełnej wartości kosztorysowej zadań inwestycyjnych budownictwa mieszkaniowego, uwzględniającej również koszt pierwszego niezbędnego wyposażenia spółdzielczych osiedlowych placówek kulturalno-oświatowych oraz pomieszczeń dla jednostek zarządzających i eksploatujących budynki mieszkalne.

2. Warunkiem udzielenia kredytu, o którym mowa w ust. 1, poza spełnieniem ogólnych wymagań określonych w odrębnych przepisach, jest przedstawienie przez spółdzielnię mieszkaniową umów zawartych z terenowymi organami administracji państwowej i przedsiębiorstwami, z których powinno wynikać zobowiązanie tych jednostek do spłaty kredytu po zakończeniu i rozliczeniu zadania inwestycyjnego.

3. Kredyt wykorzystany na budowę domów wielomieszkańczych wraz z wbudowanymi urządzeniami socjalno-usługowymi i przyłączami do sieci uzbrojenia terenu, zagospodarowanie ich otoczenia, opracowanie dokumentacji, pozyskanie terenów i obsługę inwestycyjną jest

spłacany ze środków spółdzielni mieszkaniowych według zasad określonych w rozporządzeniu.

4. Kredyt wykorzystany na uzbrojenie i urządzenie terenu podlega jednorazowej spłacie przez spółdzielnię mieszkaniową ze środków przekazanych przez terenowe organy administracji państwowej i przedsiębiorstwa właściwych resortów, prowadzące eksploatację wymienionych urządzeń.

5. Kredyt wykorzystany na budowę wolno stojących urządzeń socjalno-usługowych, w tym również pracowni twórców, z wyjątkiem obiektów oświaty, zdrowia i kultury, jest spłacany przez spółdzielnię mieszkaniową:

- 1) jednorazowo ze środków przekazanych przez przyszłych użytkowników,
- 2) w okresie 60 lat z opłat czynszowych za lokale użytkowe.

6. Kredyt wykorzystany na budowę spółdzielczych osiedlowych placówek kulturalno-oświatowych podlega w 50% spłacie z dotacji budżetowej.

7. Kredyt wykorzystany na budowę obiektów oświaty, zdrowia i kultury, z wyjątkiem pracowni twórców, jest spłacany jednorazowo przez spółdzielnię mieszkaniową ze środków przekazanych przez terenowe organy administracji państwowej.